

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie radcy prawnego B. C.

z urzędu w przedmiocie umorzenia kosztów sądowych

na podstawie art. 641 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

postanowił:

umorzyć postępowanie wykonawcze dotyczące kosztów sądowych w kwocie 20 zł. (dwadzieścia złotych), zasądzonych od obwinionego radcy prawnego B. C. na rzecz Skarbu Państwa w punkcie drugim postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2019 r. w sprawie o sygn. akt II DSI 35/19.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2019 r., sygn. akt II DSI 35/19, Sąd Najwyższy oddalił jako bezzasadną kasację obwinionego radcy prawnego B. C., zasądzając w punkcie drugim od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za postępowanie kasacyjne (postanowienie, k. 3).

Sąd Najwyższy dwukrotnie wezwał obwinionego do zapłaty powyższej należności, pouczając o możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego (wezwanie k. 2, zpo k. 8; wezwanie k. 9, awizo k. 10).

Wobec nieuiszczenia powyższych kosztów przez obwinionego, sekretariat Wydziału II Izby Dyscyplinarnej pismem z dnia 8 sierpnia 2019 r., skierował do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie wniosek o nadanie

klauzuli wykonalności w zakresie punktu drugiego powyższego postanowienia, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach sądowych (wniosek k. 5).

Postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w I Wydziale Cywilnym z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt I Co 3490/19, uwzględniono powyższy wniosek i nadano klauzulę wykonalności (postanowienie k. 12; k. 13-14; k. 37-38).

Następnie, w dniu 10 grudnia 2019 r., Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego skierował wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie (wniosek k. 16).

Pismem z dnia 5 lipca 2021 r. w sprawie o sygn. akt Kms 155/19, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie – M. G., poinformował, że postępowanie egzekucyjne w sprawie przeciwko dłużnikowi B. C. będzie umorzone. Komornik Sądowy podał, że wierzyciel nie wskazał mienia, z którego może być prowadzona egzekucja. Prowadzone w trybie art. 801 i 761 § 1 k.p.c. postępowanie nie doprowadziło do wyjawienia majątku dłużnika objętego wnioskiem (pismo, k. 29).

Postanowieniem z dnia 18 października 2021 r., sygn. akt Kms 155/19, organ egzekucyjny na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (postanowienie, k. 32).

Pismem z dnia 14 listopada 2022 r., sekretariat Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej, wezwał radcę prawnego B. C. do uiszczenia zasądzonych postanowieniem z dnia 9 lipca 2019 r. kosztów postępowania kasacyjnego w kwocie 20 złotych, informując, że w razie ich nieuiszczenia w terminie do 31 grudnia 2022 r., Sąd Najwyższy kierując się unormowaniem art. 12a k.k.w. może przekazać do Biur Informacji Gospodarczej informację o powstaniu zaległości (pismo k. 40; epo, k. 41).

Do dnia wydania niniejszego postanowienia nie doszło do ściągnięcia należności wynikającej z tytułu egzekucyjnego ani dobrowolnego uregulowania należności przez obwinionego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie wykonawcze należało umorzyć z uwagi na wystąpienie ujemnej przesłanki uniemożliwiającej jego prowadzenie w postaci przedawnienia prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu.

Zgodnie z art. 641 k.p.k. - mającym zastosowanie w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych - prawo do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu przedawnia się z upływem 3 lat od dnia, kiedy należało je uiścić. Termin przedawnienia prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu rozpoczyna swój bieg od daty uprawomocnienia się orzeczenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1975 r., VI KZP 30/75, LEX nr 19063).

W sytuacji natomiast, gdy zasądzone koszty postępowania nie zostaną wyegzekwowane w ciągu 3 lat od dnia, w którym należało je uiścić, postępowanie wykonawcze w tym zakresie należy umorzyć na podstawie art. 15 § 1 k.k.w., a to wobec stwierdzenia przyczyny wyłączającej to postępowanie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2006 r., I KZP 12/06, OSNKW 2006, z. 7 - 8, poz. 66).

W niniejszej sprawie koszty postępowania sądowego wymagalne były od dnia wydania postanowienia w sprawie o sygn. akt II DSI 35/19, tj. od dnia 9 lipca 2019 r. Uznać zatem należało, że przedawnienie prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu nastąpiło z dniem 9 lipca 2022 r.

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.